

**ПІДВИЩЕННЯ ІНВЕСТИЦІЙНОЇ ПРИВАБЛИВОСТІ ПІДПРИЄМСТВ
З МЕТОЮ ПОКРАЩЕННЯ УМОВ ВІДТВОРЕННЯ ЇХ ОСНОВНИХ ФОНДІВ**

Розглянуто питання оцінки й підвищення інвестиційної привабливості підприємств в Україні з урахуванням вибору ними типу інвестора, напрямку шляхів їх залучення та методики оцінювання рівня інвестиційної привабливості з метою покращення умов відтворення основних фондів підприємств.

Ключові слова: інвестиції, інвестиційна привабливість, типи інвесторів, оцінка інвестиційної привабливості, відтворення основних фондів

A. M. KOLOSOV, B. V. ZOLOTAREVSKIY
ZSEA “Zaporizhzhya State Engineering Academy”

**INCREASING INVESTMENT ATTRACTIVENESS OF ENTERPRISES
IN ORDER TO IMPROVE THE CONDITIONS OF THEIR FIXED ASSETS RECREATION**

Abstract – The purpose of this article is to study ways to improve the investment attractiveness of the enterprise for the purpose of improving the reconstruction of their fixed assets. The main purpose of reproduction of fixed assets is to maintain a constant performance of the enterprise. Improving production technologies, through the acquisition of new, reconstruction and technical re-equipment, modernization and overhaul of fixed assets is not possible without investment. The issue of proper training of any domestic enterprises to attract foreign investment is primarily in the absence of valid criteria of investment attractiveness, corresponding to the requirements of foreign investors. Therefore, ways to improve the attractiveness of the enterprises as investment objects is also unclear. Since, as a rule, in assessing the investment attractiveness of the domestic enterprises emphasis on the assessment of the financial condition of the company, the tasks and increase the attractiveness of the object it is considered to be the need to improve its financial condition.

Key words: investments, investment attractiveness, types of investors, evaluation of investment attractiveness, reproduction of fixed assets.

A. H. KOLOSOV, B. V. ZOLOTAREVSKIY
ЗГИА “Запорожская государственная инженерная академия”

**ПОВЫШЕНИЕ ИНВЕСТИЦИОННОЙ ПРИВЛЕКАТЕЛЬНОСТИ ПРЕДПРИЯТИЯ С ЦЕЛЬЮ УЛУЧШЕНИЯ
УСЛОВИЙ ВОСПРОИЗВЕДЕНИЯ ИХ ОСНОВНЫХ ФОНДОВ**

Целью статьи является исследование путей повышения инвестиционной привлекательности предприятия с целью улучшения условий воссоздания их основных фондов. Главная цель воспроизведения основных фондов является поддержание постоянной работоспособности предприятия. Совершенствование технологии производства, путем приобретения новых, реконструкции, технического перевооружения, модернизации и капитального ремонта основных фондов не возможна без инвестирования. Проблематика соответствующей подготовки любого отечественного предприятия для привлечения иностранных инвестиций заключается, прежде всего, в отсутствии действительных критериев инвестиционной привлекательности, соответствующие требованиям иностранного инвестора. Поэтому и пути повышения привлекательности предприятий как объектов инвестирования также непонятны. Поскольку, как правило, при оценке инвестиционной привлекательности отечественных предприятий делается упор на оценке финансового состояния предприятия, то и задачам повышения привлекательности объекта считается необходимость улучшения его финансового состояния.

Ключевые слова: инвестиции, инвестиционная привлекательность, типы инвесторов, оценка инвестиционной привлекательности, воспроизводства основных фондов.

Постановка проблеми. В умовах сучасної глобалізованої економіки, жорсткої конкуренції виробників успіх будь-якого підприємства залежить від науково-технічного рівня його продукції та застосовуваних технологічних процесів. Підтримка підприємства на належному технологічному рівні потребує його постійного розвитку, який може здійснюватися лише при наявності інвестицій. Отже, інвестиції займають одне з чільних місць в розвитку підприємств, вони є одним із найбільш вагомих, визначальних факторів стабілізації соціально-економічного стану підприємств, покращення умов отримання прибутків.

На сьогодні, як ніколи, багато країн світу поставлені перед об'єктивною необхідністю активізації інвестиційної діяльності на створення конкурентоспроможних господарських систем, модернізацію і реконструкцію діючих структур, забезпечення диверсифікації капіталу в напрямку соціально орієнтованих структурних перетворень. Щодо українських підприємств, які мають на балансі дуже зношені основні фонди, які дістались їм у спадок від радянських часів, саме залучення інвестицій може стати найважливішим шляхом покращення умов відтворення їх основних фондів.

Таким чином, визначення шляхів підвищення інвестиційної привабливості українських підприємств є важливим завданням, яке потребує теоретичного обґрунтування, що й зумовило актуальність даної статті.

Аналіз останніх наукових досліджень. Наукові праці в сфері формування інвестиційної привабливості підприємств зазвичай спираються на теоретичні основи сучасної теорії інвестиційного менеджменту, розробленої в роботах І. Ансоффа, М. Портера, І. Віханського та інших провідних фахівців. Узагальненню проблем інвестування та покращення інвестиційної привабливості підприємств присвячена значна кількість навчально-наукових видань, наприклад [1, 2]. Обсяг потрібних і можливих інвестицій в Україну

обґрунтовується в роботі [1]. Визначено, що пріоритетними напрямками для залучення і підтримки стратегічних інвесторів можуть бути ті, в яких Україна володіє необхідним ресурсним потенціалом і формує значну потребу ринку у відповідній продукції. Аналіз галузевої структури свідчить про те, що найбільшу інвестиційну привабливість мають експортно-імпортні галузі промисловості (паливно-енергетичний і металургійний комплекси, хімічна промисловість, машинобудування) або високоприбуткові продукти з високими темпами окупності [2]. Розглядаються ризики іноземних інвестувань у вітчизняні підприємства [3]. Аналізуються умови державно-приватного партнерства у сфері інвестування [4], а також досліджуються питання вдосконалення державного регулювання інвестиційної діяльності в Україні [5].

Вважається, що ефективним інструментом перспективного управління інвестиційною діяльністю організації, направленим на реалізацію цілей її загального розвитку в умовах істотних змін макроекономічних показників, системи державного регулювання ринкових процесів, кон'юнктури інвестиційного ринку і пов'язаною з цим невизначеністю, виступає інвестиційна стратегія [6].

Зокрема, теоретико-методологічні положення з формування інвестиційної стратегії підприємства, оцінки його інвестиційної привабливості й оптимізації інвестиційного портфеля потребують подальших досліджень. Очевидно, що проблема підвищення інвестиційної привабливості підприємств потребує знайти економічні механізми, які дали би змогу збалансувати норму прибутку, рівень ризику, стимули та гарантії для залучення іноземних інвестицій у процес приватизації й розвитку експортного потенціалу, забезпечив би бажаний кінцевий результат інвестування, тобто помітний внесок у розвиток економіки, підвищення ефективності її функціонування, упровадження сучасних технологій і методів управління [7].

Метою статті є викладення результатів дослідження проблеми визначення шляхів підвищення інвестиційної привабливості підприємств України для покращення умов інвестування з метою відтворення їх основних фондів.

Виклад основного матеріалу. Проблематика відповідної підготовки будь-якого вітчизняного підприємства для залучення іноземних інвестицій полягає, перш за все, у відсутності дійсних критеріїв інвестиційної привабливості, що відповідають вимогам іноземного інвестора. Тому й шляхи підвищення привабливості підприємств як об'єктів інвестування також незрозумілі.

Оскільки, як правило, при оцінці інвестиційної привабливості вітчизняних підприємств робиться упор на оцінці фінансового стану підприємства, то й завданням підвищення привабливості об'єкта вважається необхідність покращення його фінансового стану. Але при цьому не береться до уваги те, що в разі залучення та успішного запровадження значного за обсягом інвестиційного проекту структура активів і пасивів балансу підприємства зазнає значного перетворення, через що вся палітра показників фінансового стану підприємства кардинально зміниться. Так, більшу інвестиційну привабливість можуть мати організації, що не обов'язково є абсолютно стійкими й з хорошим фінансовим станом, а такі, що демонструють стабільність грошового потоку, приналежність до передової галузі, конкурентоспроможність продукції, застосування інноваційних технологій, успішне навчання персоналу тощо.

Таким чином, в нових умовах потрібно врахувати такі методи оцінки та шляхи підвищення інвестиційної привабливості підприємства, що задовольнили би інвестора, який завжди і є ініціатором такої оцінки, оскільки зацікавлений в ефективному використанні власного капіталу. При цьому необхідно враховувати як на тип можливого інвестора, так і на інструмент інвестування, можливий для використання.

Відомі такі основні інструменти інвестування: 1) кредити і позики; 2) залучення інвестицій на фондовому ринку шляхом випуску облігацій і проведення IPO; 3) залучення стратегічного інвестора.

Якщо йдеться про залучення конкретного інвестора (не банківської установи або нових акціонерів), то в умовах європейського вибору України розширюється типологія самих інвесторів, серед яких потрібно розрізняти такі два типи:

- 1) інвестор фінансового типу, який прагне в кінцевому рахунку до максимізації вартості компанії і має основний фінансовий інтерес – отримати найбільший прибуток в момент виходу з проекту;
- 2) стратегічний інвестор, який прагне отримати додатковий прибуток в результаті інвестування капіталу, а тому нерідко прагне до участі або повного контролю в управлінні підприємством.

Інвестора фінансового типу зазвичай приваблюють гарні фінансові показники діяльності підприємства, що дає впевненість або на швидке повернення інвестицій з прибутком, або, в разі інвестування з участю у володінні підприємством, значного зростання вартості капіталу.

Очевидно, що стратегічного інвестора (яким, найчастіше, уявляється іноземний кредитор) мало зацікавлять ті фінансові показники, що є привабливими для фінансового інвестора, враховуючи й банківські установи. Так, для короткострокового інвестування банками, найбільш актуальним є показники платіжної дисципліни підприємства, що одержує кредити. Також незначної інформативності про підприємство надають такі показники як коефіцієнти його платоспроможності, фінансової незалежності, фінансової стійкості, поточної ліквідності, фондівіддача тощо, що приваблює, перш за все, фінансовому інвесторові. Стратегічного інвестора зацікавить плановий рівень таких показників вже після успішного освоєння інвестицій. В той же час такі показники діяльності підприємства як рентабельність капіталу, рентабельність продажів продукції, рентабельність виробництва, строки повернення раніше здійснених інвестицій є важливими для стратегічного інвестора для оцінки можливостей колективу підприємства працювати на рівні беззбитковості або біля нього, що може бути рішучим фактором вибору даного підприємства як об'єкта інвестування.

При визначенні шляхів підвищення інвестиційної привабливості треба враховувати, що кожне підприємство працює у власному середовищі, яке створюється приналежністю до певного регіону, галузі, демографічною ситуацією, розвитком інфраструктур тощо, що ставить перед ним вибір:

а) розраховувати на залучення інвестицій в межах власної програми науково-технічного розвитку за діючим напрямком діяльності у певному середовищі;

б) або намагатися отримання закордонних інвестицій, які, зазвичай, спрямовуються на стільки на конкретне підприємство – об'єкт інвестування, скільки на певну територію, або галузь з метою виробництва продукції, що є найбільш потрібна.

Цей вибір практично регламентує й вибір одного з двох напрямків підвищення інвестиційної привабливості, з яких: перший – здійснюється шляхами, що передбачає саме підприємство, як провідник власної технічної та економічної політики в своїй галузі зі врахуванням умов і потреб регіонального характеру; другий – здійснюється шляхами, спрямованими на покращення привабливості підприємства за умов зміни свого профілю, галузі приналежності, або найбільшого пристосування до тих регіональних та інфраструктурних особливостей функціонування підприємства, які можуть бути привабливі іноземному інвесторові.

Відповідно до кожного напрямку складається власна система критеріїв оцінювання параметрів підприємства, середовища його функціонування і, як наслідок, вибору заходів, спрямованих на підвищення статусу підприємства як об'єкту інвестування. При оцінюванні й виборі загального напрямку підвищення інвестиційної привабливості підприємство повинно враховувати, що впевненості в успішному здійсненні інвестиційного проекту стратегічному інвесторові необхідні перспективні оцінки з кадрового потенціалу, фондоозброєності праці на підприємстві, його ринкової стійкості. Особливості викладеного підходу стосовно вибору шляхів підвищення інвестиційної привабливості підприємств в Україні продемонструємо таблиці 1.

Таблиця 1

**Напрями підвищення інвестиційної привабливості підприємств
для залучення інвестицій з метою відтворення їх основних фондів**

Показник інвестиційної привабливості підприємства для стратегічного інвестора	Напрямок підвищення інвестиційної привабливості підприємств	
	У напрямку покращення показників оцінки та адаптації до умов запровадження інвестицій	У напрямку підвищення статусу середовища функціонування підприємства з метою підбору найбільш підходящого інвестора
Кадровий потенціал	Підвищення рівня кваліфікації та освіти	Доведення переваг застосування наявних трудових ресурсів регіону
Фондоозброєність праці	Підвищення фондоозброєності за рахунок придбання новітнього обладнання	–
Ринкова стійкість	Підвищення ринкової стійкості в умовах функціонування підприємства	
Приналежність до регіону	Підвищення рейтингу підприємства у інвестиційно привабливому регіоні	Розкриття інвестиційних можливостей регіону з метою підбору найбільш підходящого інвестора
Приналежність до галузі	Підвищення рейтингу підприємства у інвестиційно привабливій галузі	Розкриття інвестиційних можливостей галузі з метою підбору найбільш підходящого інвестора
Наявність вільної робочої сили в регіоні	Обґрунтування трудового потенціалу певного регіону з метою підбору найбільш підходящого інвестора	
Наявність вільних виробничих площ або території для будівництва	Обґрунтування достатності й можливості вивільнення виробничих площ або території для будівництва з метою підбору найбільш підходящого інвестора	
Близькість до транспортної і енергетичної інфраструктури	Розробка ефективних шляхів сполучення та енергетичного забезпечення інвестиційних проектів з урахуванням можливостей регіону з метою підбору найбільш підходящого інвестора	
Соціальна значимість для міста, селища, регіону	Обґрунтування й доведення соціальної значимості певних інвестиційних проектів для міста, селища, регіону з метою підбору найбільш підходящого інвестора	
Наявність законодавчих та державних гарантій для іноземного інвестування	Обґрунтування й доведення наявності, а також лобіювання прийняття необхідних державних актів стосовно підсилення гарантій для іноземного інвестування	

Що стосується поглядів глобального інвестора, що відстоює інтереси транснаціональних корпорацій, то для нього найважливішим є приналежність підприємства – об'єкта інвестування до інвестиційно привабливого регіону або галузі, наявність вільної робочої сили в регіоні для забезпечення функціонування створених нових робочих місць, вільних площ для розташування технологічного обладнання, близькість до транспортної та енергетичної інфраструктури, а найголовніше – наявність законодавства та державних гарантій щодо діяльності глобального інвестора в Україні. Зі свого боку, підприємства, що прагнуть для

залучення іноземних інвестицій, самі повинні активно впливати на змінювання тих обставин, в яких вона знаходяться, а також йти назустріч інвесторові в тому сенсі, що б самим вибирати для себе сфери діяльності, які були би найбільш цікавими з погляду можливостей та потреб даного регіону.

Таким чином, визначення шляхів підвищення статусу підприємства як об'єкта інвестування є основою вибору підприємством;

а) типу інвестору, залучення якого можливо або бажано для вирішення проблем розвитку підприємства;

б) методики оцінювання інвестиційної привабливості підприємства:

в) розробки заходів для підвищення інвестиційної привабливості підприємства.

Проаналізуємо характер інтересів інвесторів різних типів при оцінці інвестиційної привабливості підприємств України як потенційних об'єктів інвестування та вимоги до методології такої оцінки.

Очевидно, що інвестори фінансового типу зацікавлені, перш за все, у оцінці підприємств за показниками їх фінансового стану. При цьому, якщо інвестором виступає банк, що надає короткострокові кредити і займи, то найбільш рішучим показником для банку є дотримання підприємством дисципліни повернення кредитних коштів, наявність гідної кредитної історії. Другим найважливішим показником інвестиційної привабливості підприємства для банку є коефіцієнт його платоспроможності $K_{пл}$:

$$\hat{E}_{i\bar{e}} = \frac{\hat{I} \hat{a} \hat{t} \hat{\delta} \hat{\delta} \hat{i} \hat{e} \hat{e} \hat{e} \hat{a} \hat{i} \hat{z} \hat{\delta} \hat{a} \hat{e}}{\hat{A} \hat{a} \hat{\delta} \hat{\delta} \hat{z} \hat{n} \hat{o} \hat{u} \hat{a} \hat{e} \hat{\delta} \hat{i} \hat{a} \hat{t} \hat{e} \hat{z} \hat{e} \hat{\delta} \hat{c} \hat{a} \hat{i} \hat{a} \hat{n} \hat{z} \hat{a}} \quad (1)$$

який відображає можливість підприємства безперервно фінансувати власну виробничу діяльність, розраховуючись з постачальниками (при $K_{пл} > 1$), або, навпаки, загрозу наростання заборгованості підприємства, що може погіршити дисципліну його розрахунків з банком.

Якщо ж у якості фінансового інвестора виступає не банкова організація, або персона, то їх, перше, цікавлять такі показники, як коефіцієнти фінансової незалежності $K_{фн}$, фінансової стійкості $K_{фс}$, поточної ліквідності $K_{лік}$, фондівдача $\Phi_в$, які розраховуються :

$$\hat{E} \hat{O} \hat{N} = \frac{\hat{A} \hat{e} \hat{a} \hat{n} \hat{i} \hat{e} \hat{e} \hat{e} \hat{a} \hat{i} \hat{z} \hat{\delta} \hat{a} \hat{e}}{\hat{N} \hat{o} \hat{e} \hat{o} \hat{i} \hat{t} \hat{e} \hat{e} \hat{e} \hat{a} \hat{i} \hat{z} \hat{\delta} \hat{a} \hat{e}} \quad (2)$$

$$\hat{E}_{\delta \bar{n}} = \frac{\hat{A} \hat{i} \hat{a} \hat{a} \hat{n} \hat{o} \hat{\delta} \hat{i} \hat{e} \hat{i} \hat{a} \hat{z} \hat{\delta} \hat{i} \hat{t} \hat{\delta} \hat{i} \hat{z} \hat{c} \hat{a} \hat{a} \hat{i} \hat{a} \hat{y} \hat{c} \hat{a} \hat{i} \hat{t} \hat{y}}{\hat{A} \hat{e} \hat{a} \hat{n} \hat{i} \hat{e} \hat{e} \hat{e} \hat{a} \hat{i} \hat{z} \hat{\delta} \hat{a} \hat{e}} \quad (3)$$

$$\hat{E}_{\hat{e} \hat{z} \hat{e}} = \frac{\hat{I} \hat{a} \hat{t} \hat{\delta} \hat{\delta} \hat{i} \hat{e} \hat{e} \hat{e} \hat{a} \hat{i} \hat{z} \hat{\delta} \hat{a} \hat{e}}{\hat{I} \hat{i} \hat{\delta} \hat{i} \hat{z} \hat{c} \hat{a} \hat{a} \hat{i} \hat{a} \hat{y} \hat{c} \hat{a} \hat{i} \hat{t} \hat{y}} \quad (4)$$

$$\hat{O} \hat{a} = \frac{\hat{I} \hat{a} \hat{n} \hat{y} \hat{a} \hat{\delta} \hat{a} \hat{a} \hat{e} \hat{z} \hat{c} \hat{a} \hat{o} \hat{z} \hat{i} \hat{\delta} \hat{i} \hat{a} \hat{o} \hat{e} \hat{o} \hat{z} \hat{i}}{\hat{A} \hat{a} \hat{\delta} \hat{\delta} \hat{z} \hat{n} \hat{o} \hat{u} \hat{a} \hat{e} \hat{\delta} \hat{i} \hat{a} \hat{t} \hat{e} \hat{z} \hat{e} \hat{\delta} \hat{o} \hat{i} \hat{a} \hat{z} \hat{a}} \quad (5)$$

Але трактування фінансовим інвестором рівня таких показників неоднозначне. Залежно від того, у яку частину дробу інвестор зараховує частку свого власного капіталу (у чисельник або у знаменник), змінюється його погляд стосовно рівня фінансової незалежності $K_{фн}$, фінансової стійкості $K_{фс}$ та поточної ліквідності $K_{лік}$ підприємства. І це зрозуміло, бо якщо сума інвестицій становить вагому частку капіталу підприємства – об'єкта інвестування, то саме від інвестора залежить, чи пред'являти підприємству вимоги щодо передчасного повернення його капіталу, чи ні.

Очевидно, що рівень фондівдачі є важливим з того погляду, що дозволяє прогнозувати темпи нарощування вартості підприємства за рахунок реінвестування частки прибутку у його розвиток.

Що ж стосується інтересів стратегічного інвестора щодо оцінки інвестиційної привабливості підприємства як об'єкта інвестування, то його у меншій мірі цікавлять саме показники фінансового стану підприємства до початку вкладення інвестицій. Більш того, нерідко стратегічний інвестор цікавиться підприємствами з тяжким фінансовим станом, навіть такими, що є в стані банкрутства та потребують фінансової санації. Рівень фінансових показників такого інвестора зацікавить вже після успішного освоєння інвестицій.

Висновки. Підприємства в Україні, що очікують інвестицій для вирішення загальних питань їх розвитку, повинні чітко визначитись з вибором типу інвестора, напрямку шляхів його залучення, а також у взаємозв'язку з показниками країни в цілому, та особливостями регіону знаходження підприємства. В залежності від цього приймається рішення стосовно вибору методики оцінювання рівня інвестиційної привабливості підприємства, що здійснюється за подвійною оцінкою на діючий момент часу та таку, яка може бути значно підвищена в разі використання наявних шляхів підвищення інвестиційної привабливості підприємства. Враховуючи значні масштаби України перед кожним глобальним інвестором може постати задача вибору галузі, регіону, міста та підприємства з багатьох можливих, що потребує ще й методики рейтингової оцінки таких підприємств для вибору таких об'єктів інвестування, які б забезпечили найбільш ефективне використання інвестицій на користь розвитку економіки України й підвищення добробуту населення, зокрема, через відтворення основних фондів підприємств.

Література

1. Інвестознавство : навч. посібник / А. В. Череп. – К. : Кондор, 2006. – 398 с.
2. Балацький О. Ф. Управління інвестиціями : навч. посібник / О. Ф. Балацький, О. М. Теліженко, М. О. Соколов. – 2-ге вид., перероб. і доп. – Суми : ВТД “Університетська книга”, 2004. – 232 с.
3. Даций Н. В. Ризики у сфері іноземного інвестування та методи управління ними на підприємствах машинобудування / Н. В. Даций // Інвестиції: практика та досвід. – 2008. – № 14. – С. 4–6.
4. Пода В. Потемкинские деревни обойдутся в 50 млрд / В. Пода // Комментарии. – 12.11.2010. – № 43. – С. 8–11.
5. Марцин В. С. Удосконалення державного регулювання інвестиційної діяльності в Україні / В. С. Марцин // АПЕ. – 2007. – № 5. – С. 47–59.
6. Худа В. В. Роль та місце інвестиційної стратегії в діяльності підприємства / В. В. Худа, Н. В. Бондар, Л. О. Тереп // АПЕ. – 2007. – № 5. – С. 47–59.
7. Єпіфанова І. Ю. Підвищення інвестиційної привабливості підприємства як напрямок залучення інвестиційних ресурсів / І. Ю. Єпіфанова // Вісн. СНУ ім. В. Даля. – 2007. – № 7. – С. 23–28.

References

1. Investoznavstvo : navch. posibny`k / A. V. Cherep. – K. : Kondor, 2006. – 398 s.
2. Balacz`ky`j O. F. Upravlinnya investy`ciyam` : navch. posibny`k / O. F. Balacz`ky`j, O. M. Telizhenko, M. O. Sokolov. – 2-ge vy`d., pererob. i dop. – Sumy` : VTD “Univertsy`tets`ka kny`ga”, 2004. – 232 s.
3. Dacij N. V. Ry`zy`ky` u sferi inozemnogo investuvannya ta metody` upravlinnya ny`my` na pidpry`emstvax mashy`nobuduvannya / N. V. Dacij // Investy`ciyi: prakty`ka ta dosvid. – 2008. – # 14. – S. 4–6.
4. Poda V. Potemky`nsky`e derevny` obojdutsya v 50 mlrd / V. Poda // Kommentary`y`. – 12.11.2010. – # 43. – S. 8–11.
5. Marcy`n V. S. Udoskonalennya derzhavnogo regulyvannya investy`cijnoyi diyal`nosti v Ukrayini / V. S. Marcy`n // APE. – 2007. – # 5. – S. 47–59.
6. Xuda V. V. Rol` ta misce investy`cijnoyi strategiyi v diyal`nosti pidpry`emstva / V. V. Xuda, N. V. Bondar, L. O. Terepa // APE. – 2007. – # 5. – S. 47–59.
7. Yepifanova I. Yu. Pidvy`shhennya investy`cijnoyi pry`vably`vosti pidpry`emstva yak napryamok zaluchennya investy`cijny`x resursiv / I. Yu. Yepifanova // Visn. SNU im. V. Dalya. – 2007. – # 7. – S. 23–28.

Надіслана/Written: 28.07.2015 р.
Надійшла/Received: 30.07.2015 р.
Рецензент: д.е.н., проф. О. О. Орлов